

Avui us parlarem de...

COR OBERT

Els herois ostentosos, cridaners i carrinclons, sempre se li han fet carregosos d'empassar. La seva naturalesa emancipada del món dels vius es confronta, toscament i callada, amb el seu caminar distès, despreocupat. Mai no ha cercat la glòria, ell. Els seus objectius, però, el mouen i per dins el cremen, el fan avançar, despertar-se i apartar-se d'aquells tòpics que creuen als joves perduts. Ell és jove, sí. No li fa cap mena de vergonya alçar-se ple d'ell mateix i dir al món que ho és. Per això camina, distès. Camina per un mar de sorolls i cants de sirena, com tots. Sent, com tothom, els crits desconsolats d'aquells que cerquen una vida millor mar enllà.

Escolta, tàcit, mentre dina, com la gent s'aixeca contra aquells que prenen, a la força, la llar de famílies senceres. S'estremeix amb els nens que ploren a través del televisor, mentre sopa. Sofreix, sense voluntat de recompensa, amb els qui sofreixen. Viv la impotència dels que lluiten, viu la injustícia dels que la pateixen.

Ell és un noi normal; no li agraden els herois ostentosos, sempre se li han fet carregosos d'empassar. Ara camina pel seu poble, distès. A terra rau un home, humà com ell. El mira als ulls i es rebel·la tàcit. Li torna la mirada i somriu, rebel.

“La revolució l'hem de començar dins el cor” Pere Casaldàliga, bisbe.

delejo⁺

RESPIRA